

Andaluzja



&active



&relax



&family



&nature



&food



&culture



Bezdroża



Kup książkę

Spis treści

Poznaj i doświadcź ▶ 2
Niezbędnik ▶ 6
Andaluzja w pigułce ▶ 8

10

Oto Andaluzja

Przyroda ▶ 12
Dzieje Andaluzji ▶ 14
Ludzie ▶ 20
Kultura i sztuka ▶ 22
Kuchnia ▶ 30
Wydarzenia kulturalne ▶ 36

38

Prowincja Almería

Almería ▶ 42
Parque Natural Cabo de Gata ▶ 50
Wybrzeże na zachód od Almerii ▶ 64



Chwila relaksu w łaźniach arabskich ▶ 70



Wypoczynek z dziećmi ▶ 72



Wyprawa do podziemnej krainy gipsu ▶ 74

Poleć książkę



76

Prowincja Granada

Granada ▶ 80
Guadix ▶ 102
Sierra Nevada ▶ 105
Las Alpujarras ▶ 108
Costa Tropical ▶ 113



Granadyjskie herbaciarnie ▶ 118



Sierra Nevada na rowerze ▶ 120



Wyprawa na Mulhacén ▶ 122



124

Prowincja Huelva

Huelva ▶ 128

Parque Nacional de Doñana i okolice ▶ 133

Wybrzeże na zachód od Huelvy ▶ 139

Minas de Riotinto ▶ 144

Sierra de Aracena y Picos de Aroche ▶ 147



Wyprawy konne ▶ 154



Mokradła Odiel ▶ 156



El Condado – nie tylko sherry i malaga ▶ 158



Niebla ▶ 160

162

Prowincja Jaén

Jaén ▶ 166

Baeza ▶ 175

Úbeda ▶ 178

Parque Natural de las Sierras de Cazorla, Segura y las Villas ▶ 182



Oliwa, płynne złoto Andaluzji ▶ 186



Vía Verde del Aceite ▶ 188



Pieszne wędrówki wokół Cazorli ▶ 190



192

Prowincja Kadyks

Kadyks ▶ 196

„Trójkąt sherry” ▶ 203

Pueblos Blancos ▶ 214

Parque Natural los Alcornocales ▶ 219

Wybrzeże na południe od Kadyksu ▶ 220

Gibraltar ▶ 229



Sherry ▶ 234



Europejska stolica surfingu ▶ 236



Wyprawa do Afryki ▶ 238



Kup książkę

240

Prowincja Kordoba

Kordoba ▶ 244

Sierra Morena ▶ 259

Południe prowincji ▶ 261



Wina regionu Montilla-Moriles ▶ 266



Wyprawa na wzgórze Bramadero ▶ 268



Święta i festiwale w Kordobie ▶ 270

272

Prowincja Malaga

Malaga ▶ 276

Costa del Sol ▶ 283

Antequera i okolice ▶ 296

Ronda i okolice ▶ 302



Łażnie arabskie ▶ 308



Stodka malaga ▶ 310



Puerto Banus i Złota Milla ▶ 312



314

Prowincja Sewilla

Sewilla ▶ 318

Carmona ▶ 346

Écija ▶ 348

Osuna ▶ 349



Bajkowy styl mudéjar ▶ 352



Katedry na miejscu meczetów ▶ 354



Sjesta i radość życia ▶ 356

ANDALUZJA PRAKTYCZNIE ▶ 358

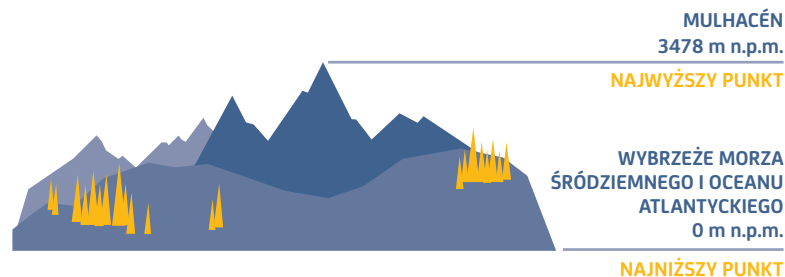
Informator A–Z ▶ 360

Na miejscu ▶ 366

Indeks ▶ 375

Poleć książkę

Andaluzja w pigułce



LICZBA LUDNOŚCI
8,66 mln (2025)



NAJWIĘKSZE MIASTA
Sewilla 700 tys.
Małaga 580 tys.
Kadyks 117 tys.
Granada 1117 tys.



USTRÓJ POLITYCZNY
WSPÓLNOTA
AUTONOMICZNA



JĘZYK URZĘDOWY
kastyljski

.es
WWW



+34



STRUKTURA ETNICZNA HISZPANII

- ▶ Hiszpanie 73%
- ▶ Katalończycy 17%
- ▶ Galisyjczycy 7–8%
- ▶ Baskowie 2–3%



EURO
EUR



WARSZAWA
UTC +1



SEWILLA
UTC +1



STRUKTURA RELIGIJNA

- ▶ katolicy 74,8%
- ▶ muzułmanie 2,4%
- ▶ protestanci 1,2%
- ▶ niewierzący oraz pozostałe wyznania 20%



Klasyczne tapas

Do najczęściej spotykanych tapas należą:

- ▶ *aceitunas* – oliwki
- ▶ *albóndigas* – klopsiki mięsne, zwykle w sosie
- ▶ *boquerones en vinagre* – sardele (świeże *anchois*) w occie winnym
- ▶ *calamares a la romana* – panierowane i smażone krążki z kalmarów
- ▶ *calamares en su tinta* – kalmary w czarnym sosie własnym
- ▶ *croquetas* – podobne do krokietów panierowane kulki z ziemniakami lub mięsem
- ▶ *gambas* – krewetki
- ▶ *jamón serrano* – suszona szynka
- ▶ *pan con tomate* – chleb natarty pomidorami z oliwą
- ▶ *patatas alioli* – ziemniaki z sosem czosnkowo-majonezowym
- ▶ *patatas bravas* – ziemniaki w pikantnym sosie pomidorowym
- ▶ *pincho moruno* – miniszaszłyki
- ▶ *revuelto con espárragos* – jajecznica ze szparagami
- ▶ *tortilla española* – hiszpański omelet: ziemniaki z jajkiem, czasem z cebulą

Kup książkę

Poleć książkę

Almería

Stolicą prowincji Almería jest miasto o takiej samej nazwie. Licząca niemal 200 tys. mieszkańców miejscowość leży nad Morzem Śródziemnym i jest znaczącym ośrodkiem turystyczno-wypoczynkowym. Nazwa miasta pochodzi od arabskiego słowa *al-Mariyya* (wieża obserwacyjna).

Okolice Almerii obfitują w ślady obecności Fenicjan, Rzymian i Wizygotów, ale okres świetności miasta przypada dopiero na czasy panowania arabskiego. Wtedy to kalif Kordoby, Abd ar-Rahman III, zdecydował o budowie na tutejszym wzgórzu arsenału i fortecy obronnej (alcazaby). Od tegoż czasu al-Mariyya stała się jednym z najpotężniejszych portów ówczesnego Al-Andalus. Przez ręce kupców przechodziły tu ceramika i ceniony w całym basenie Morza Śródziemnego jedwab, pozyskiwany z hodowli jedwabników w górskiej krainie Las Alpujarras (Alpuhara). Na dworach powstawały dzieła filozoficzne i poetyckie.

Lata świetności miasta minęły wraz z jego przejściem w ręce Królów Katolickich. Do upadku przyczyniło się również trzęsienie ziemi w 1522 r., w wyniku którego zniszczeniu uległ port. Wiązało się to z całkowitą izolacją Almerii od bogactw płynących z nowo odkrytej Ameryki.

Miasto znów zaczęło odradzać się dopiero pod koniec XIX w., dzięki odbudowie portu, ponownemu otwarciu na handel i rozwojowi górnictwa na terenie prowincji, czego symbolem jest stojąca na nadbrzeżu charakterystyczna metalowa konstrukcja platformy zakładkowej, wśród mieszkańców znanej jako Cable Inglés.

Stało się tak dzięki intensywnemu rozwojowi turystyki oraz niesamowitemu, ale jednocześnie budzącemu duże

kontrowersje rozkwitowi przemysłu hodowli roślin szklarniowych (zob. ramka na s. 66).

bulwar. Południowy kraniec starego miasta wyznacza port, a na północy jego umowną granicą jest Puerta de Purchena.

Stare miasto

Znajduje się ono pomiędzy wzgórzem ukoronowanym Alcazabą (na zachodzie; zob. obok) i Rambla de Bélen, zwaną też Avenida de Federico García Lorca (na wschodzie). W przeszłości straszły tutaj wyschnięte koryto rzeki, które współcześnie zamieniono w szeroki, zadrzewiony

Alcazaba

Już na pierwszy rzut oka widać, że Almería zdominowana jest przez osadzoną na wzgórzu potężną twierdzę. Alcazaba to jeden z najwspanialszych ocalałych przykładów muzułmańskiej architektury obronnej na Półwyspie Iberyjskim. Dotarcie do tej okazałej fortecy na piechotę



Kup książkę



Poleć książkę



Cygańska dzielnica

Spoglądając na zachód z murów Alcazaby, łatwo można dostrzec niewielki kwartał kolorowych, pastelowych domków. To Barrio de La Chanca, malownicze przedmieście zamieszkiwane niegdyś przez rybaków i Cyganów. Osiedlano się tutaj już w XI w., a większość domów była wówczas wykuta w skale. La Chanca częściowo zniszczyły trzęsienia ziemi w XVI w. Obecnie dawne domy zastępuje współczesna, prosta zabudowa, której fasady pomalowano tak, by przywoływały wyjątkową atmosferę tego miejsca.

wymaga wysiłku: trzeba wspiąć się krętą ścieżką, która ma początek na Calle Almanzor i biegnie aż do Puerta de la Justicia (Bramy Sprawiedliwości). Twierdza podzielona jest na trzy części: pierwszą z nich, zbudowaną przez Maurów, obecnie wypełniają ogrody i fontanny. Pierwotnie jednak znajdowało się tutaj tętniące życiem miasteczko. Tę część od kolejnej oddziela mur, ciągnący się dobrych kilkadziesiąt metrów wzdłuż

doliny aż na przeciwległe wzgórze, na którego wierzchołku króluje imponujących rozmiarów statua Jezusa. Jeśli spojrzysz się w dół, można zobaczyć kręcące się w zagrodach antylopy i gazyle – teren na dnie doliny został bowiem przeznaczony na budowę **Parque de Rescate de Fauna Sahariana** (wizyta możliwa po uprzednim zgłoszeniu telefonicznym: +34 950 281045), czyli schroniska dla fauny saharijskiej.

Do kolejnej części Alcazaby wejście wiedzie przez jedną z dwóch wież, w których znajdują się centra informacji. Można w nich dowiedzieć się więcej o samej fortecy i o Almerii w czasach muzułmańskich. Warto też obejrzeć zrekonstruowane **wnętrze domu** z okresu panowania kalifów Kordoby, zbiornik wodny **Aljibe Califal** oraz **ruiny pałacu**, który swoim pięknem dorównywał ponoć Alhambry w Granadzie.



Alcazaba

- ▶ c/Almanzor s/n
- ▶ <https://www.turismodealmeria.org/lugar/conjunto-monumental-la-alcazaba/>





Ambitny biskup

Powszechnym zwyczajem w czasie rekonkwisty było przekształcanie meczetów w kościoły zaraz po zdobyciu miasta przez wojska chrześcijańskie. Główny meczet stawał się katedrą. Zupełnie inaczej stało się jednak w Almerii. Choć lokalny meczet przekształcono w katedrę, nową świątynię wzniesiono później od podstaw w całkowicie innym miejscu. Biskup Diego Fernández de Villalán kupił ziemię w centrum miasta, zburzył stojące na niej domy i w 1524 r. rozpoczął budowę katedry. W ten sposób chciał zapisać się w pamięci potomnych. Marmurowy nagrobek ambitnego biskupa można dzisiaj oglądać w świątyni.



John Lennon w Almerii

Po tym jak Królowie Katolicy w XV w. odbili Almerię z rąk Maurów, Alcazaba stała się strategicznym punktem na granicy z północną Afryką. W tym właśnie czasie w zachodniej części twierdzy wzniesiono zamek, który od dwóch pozostałych części Alcazaby odróżniają masywne ściany i wieże na planie koła z otworami strzelniczymi w kształcie krzyży.

Nieopodal znajduje się masywna, ufortyfikowana, XVI-wieczna **katedra** na Plaza de la Catedral, która została wzniesiona w miejscu głównego meczetu i była nie tylko domem modlitwy, ale i strefą

W 1966 r. Lennon gościł w Almerii przez sześć tygodni, wcielając się w jedną z głównych postaci w filmie Richarda Lestera *Jak wygrałem wojnę*. Surowe krajobrazy w sąsiedztwie Carboneras, Tabernas i Cabo de Gata „zagrały” scenarię walk w Egipcie. Piosenkarz zatrzymał się w hotelu El Delfin Verde, przy plaży El Zapillo, gdzie podobno skomponował *Strawberry Fields*. Plotka głosi, że oprócz sławnej kompozycji Lennon przywiózł z Almerii poparzenia słoneczne, zamiłowanie do lizaków *Chupa Chups* i legendarne okrągłe okulary, które w Polsce zdobyły popularność jako „lennonki”.



Catedral de Almería

▶ <https://catedralalmeria.com>

Kup książkę

Poleć książkę



Schrony przeciwlotnicze

W centrum Almerii znajduje się unikatowa w skali Andaluzji pamiątka po hiszpańskiej wojnie domowej (1936–39). To **Los Refugios** (Plaza de Manuel Pérez García, s/n; <https://almeriaciudad.es/cultura/lugares-de-interes/refugios-de-la-guerra-civil>), czyli zbudowany pod ziemią system korytarzy, który służył za schronienie mieszkańcom Almerii w czasie nalotów bombowych. Faszyci przeprowadzili ich ponad 50, zrzucając na miasto ponad 750 bomb. Liczba ta może wydawać się niewielka w porównaniu do liczby bomb, które w czasie II wojny światowej spadły na Warszawę czy Londyn, ale należy pamiętać, że hiszpańska wojna domowa była dla wielkich mocarstw poligonem doświadczalnym, na którym dopiero testowano nowe sposoby prowadzenia wojny. W korytarzach pod ulicami miasta mogło się schronić 35 tys. osób, ok. 70% jego ówczesnej populacji. Były tu również sala operacyjna i pomieszczenia do przechowywania żywności. Dzisiaj schrony są udostępnione zwiedzającym.

obrony przed najazdami piratów z Turcji i Afryki Północnej.

Pasjonaci archeologii nie zawiodą się, odwiedzając **Muzeum Archeologiczne**. Dominują tu zbiory z czasów rzymskich i arabskich. Warto też obejrzeć eksponaty z pobliskiego **Los Millares**: prehistorycznego osiedla datowanego na koniec IV w. p.n.e. Charakterystyczny dla tej cywilizacji jest motyw oka, który pojawia się w zdobieniach ceramiki i narzędzi.

Warto wybrać się też w okolice portu, gdzie w marinie Club de Mar można



Museo de Almería (Muzeum Archeologiczne)

- ▶ www.museosdeandalucia.es/
- ▶ web/museodealmeria
- ▶ wt.–sb. 9.00–21.00, nd. 9.00–15.00



Dobrym sposobem na poczucie ducha Almerii jest spacer uliczkami starego miasta i odwiedzenie kawiarni lub barów *tapas*.

wejść na pokład „**Faluca Almeriya**” – repliki statku mauretańskiego, który pływał po wodach Morza Śródziemnego między X a XIV w. Ciekawa może okazać się również wizyta w **Centro Andaluz de la Fotografía**, które oprócz stałej ekspozycji zdjęć archiwalnych organizuje wystawy prac fotografów współczesnych.



Centro Andaluz de la Fotografía

- ▶ www.centroandaluzdela fotografia.es



Na koniec wizyty w Almerii warto pospacerować po Paseo de Almería, miejskiej plaży z szarym, gruboziarnistym piaskiem.

Mokradła Odiel

Specyficzne warunki przyrodnicze panujące na wybrzeżu Costa de la Luz sprawiły, że są tu nie tylko piękne, szerokie plaże, ale także mokradła będące ostoją ptactwa wodnego. Powstają one przy ujściach rzek, gdy wiatr przesuwa piaszczyste wydmy, zasypując koryta. Pozbawiona ujścia woda rozlewa się w naturalny sposób przed wydumą, tworząc rozległe mokradła. Największe z nich znajdują się na terenie Parku Narodowego Doñana. Drugie co do wielkości mokradła w Andaluzji, Mokradła Odiel, rozciągają się na północ od kurortu Punta Umbría i na wschód od miasta Huelva. Łączą się tutaj rzeki Odiel i Tinto, których wody niosące bogate osady stworzyły rozległy system bagien, wysp, lagun, meandrujących kanałów i odnóg rzecznych. Z racji bliskości oceanu woda jest tu słona i słodka zarazem, bogata w pożywienie, dlatego teren ten stał się ostoją dla różnych gatunków ptaków i został wpisany na listę rezerwatów biosfery UNESCO. Można tu spotkać czaple, flamingi, kormorany, bociany, rezyduje tu także największa w Europie kolonia warzęchy. Ptaki te budują gniazda na mokradłach w formie platform, które tworzą z błota i kawałków roślin.

Osoby zainteresowane eksploracją tego obszaru i obserwacją ptaków mogą wynająć łódź w porcie w Punta Umbría. Ceny są zazwyczaj do negocjacji i zależą od wielkości łodzi oraz długości rejsu, ale jest to wydatek kilkudziesięciu euro. To jednak najlepszy sposób, by dotrzeć do zakamarków rezerwatu.

Jeżeli brakuje czasu na wynajęcie łodzi, bagna można oglądać z drogi, która biegnie groblą przecinającą cały teren i dociera aż do południowych krańców Isla de Saltes. Stamtąd można zobaczyć wiele brodzących ptaków, a nawet wejść w głąb mokradeł licznymi krótkimi ścieżkami.

Przy drodze, na wysokości solnisk, znajduje się także punkt informacyjny (Centro de Visitantes del Paraje Natural Marismas del Odiel), w którym można nie tylko zobaczyć plansze edukacyjne na temat rezerwatu i jego przyrody, ale także zasięgnąć informacji o wycieczkach z przewodnikiem. Przy centrum zaczyna się również kilka ścieżek prowadzących w głąb rezerwatu.

W czasie spaceru po mokradłach można zobaczyć, że teren ten jest także wykorzystywany gospodarczo przez ludzi. Od wieków pozyskuje się tu sól. Specjalnie przygotowane płytkie solniska napełniane są wodą morską, po czym jest ona odparowywana przez słońce. Sól gromadzi się na hałdach, które widoczne są z oddali i przypominają śnieżnobiałe góry.

Najlepszą porą na wizytę w rezerwacie jest wiosna, gdy jest sezon lęgowy, oraz zima, gdy gromadzą się tu ptaki przed wyruszeniem do Afryki.





Bajkowy styl *mudéjar*

Postępująca w Hiszpanii rekonkwista wносиła ogromne zmiany w życie mieszkańców podbijanych miast. Meczety zamieniano w kościoły, zamykano łożnie, palono arabskie księgi, do miast sprowadzano katolickich osadników. Tępieno w ten sposób islam i narzucano chrześcijaństwo.

Jednak kultura Maurów kusila zdobywców. Gdy katolicy władcy i arystokratyczne rodziny przejmowali kolejne pałace, widzieli ich wspaniate, subtelne i zarazem pełne przepychu dekoracje. I choć obie kultury bardzo się różniły, ta muzułmańska szybko wywarła ogromny wpływ na sztukę chrześcijańską.

Styl *mudéjar* pojawił się w XI w., a jego rozkwit przypada na XIV–XV w. Obecnie w całej Andaluzji można znaleźć wiele zabytkowych budowli, które – choć powstały już w czasach chrześcijańskich – do złudzenia przypominają architekturę islamu. Były bowiem wznoszone w stylu *mudéjar*, będącym połączeniem stylu romańskiego, gotyku i wyrafinowanej sztuki muzułmańskiej. Kontrastujące z surową sztuką romańską i wczesnym gotykiem kunsztownie zdobione stropy, łuki podkowiaste, płytki *azulejos* oraz bogate

ornamenty ze stiuku i drewna stały się charakterystycznymi elementami tego stylu i wprost nawiązują do ozdób arabskich. Co ciekawe, zgodnie z założeniami islamu w stylu tym unikano także przedstawień ludzi i zwierząt.

Narodziny nowego kanonu wynikały jednak nie tylko z zachwytu muzułmańską sztuką, ale także z praktycznego podejścia chrześcijańskich władców. Zamiast narzucać swój surowy styl w architekturze, woleli zaadaptować to, co zastali już w Andaluzji. Zwłaszcza że wśród ludności muzułmańskiej, której początkowo pozwolono pozostać (*mudéjar* oznacza „udomowieni”, „ci, którzy mogli zostać”) w podbitych miastach, było mnóstwo wykwalifikowanych rzemieślników.

Najwybitniejszym przykładem stylu *mudéjar* w Andaluzji jest XIV-wieczny Alcázar w Sewilli.

Innymi przykładami stylu *mudéjar* w Andaluzji są Dom Piłata w Sewilli, Kaplica Królewska oraz św. Bartłomieja w kordobańskiej katedrze, a także liczne kościoły w całym regionie. Bogactwo stylu *mudéjar* najczęściej można podziwiać, patrząc na ozdobne stropy i dzwonnice.



▲ Dom Piłata w Sewilli

Autorzy przewodnika: Patryk Chwastek, Barbara Tworek, Piotr Jabłoński

Redaktor prowadzący: Paweł Sondej

Redakcja: Izabela Sieranc

Aktualizacja: Anna Dziadkowiec

Skład: Rafał Piłkuła

Opracowanie kartograficzne: Małgorzata Czopik, Krzysztof Trojan

Źródło pochodzenia danych kartograficznych:

© OpenStreetMap contributors; www.opendatacommons.org/licenses/odbl

Projekt graficzny serii: Ewa Jarocka

Zdjęcia: depositphotos.com, shutterstock.com, stock.adobe.com

Zdjęcie na okładce: shutterstock.com

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji. Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44–100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: bezdroza@bezdroza.pl

www: bezdroza.pl (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

bezdroza.pl/user/opinie/beant2

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie II

ISBN: 978-83-289-3373-6

Copyright © Helion S.A., 2026

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę



Księgarnia internetowa



Lubię to!
Nasza społeczność

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Podróżowanie stało się dla wielu z nas synonimem stylu życia. Niezależnie od tego, kim jesteś, z kim i w jaki sposób najchętniej spędzasz wolny czas, w każdej części świata znajdziesz coś dla siebie. Sięgnij po przewodnik z serii **travel&style i przekonaj się, jak różnorodne możliwości oferuje.**

Jeśli jesteś amatorem lokalnych smaków, przyjrzyj się informacjom oznaczonym ikoną **travel&food**.

Jako rodzic małego dziecka, zwróć uwagę na strony opatrzone frazą **travel&family**.

Propozycje aktywnego spędzania czasu odnajdziesz w sekcji **travel&active**.



Bardziej spokojnego odpoczynku szukaj pod znakiem **travel&relax**.

Pasjonuje Cię życie i historia mieszkańców odwiedzanego regionu? Skup się na **travel&culture**.

Kochasz dziką przyrodę? Specjalnie dla Ciebie przygotowaliśmy atrakcje **travel&nature**.

Udanej podróży!

Andaluzja

Andaluzja to kwintesencja Hiszpanii. Urzeka nie tylko słońcem i malowniczymi plażami, ale również ośnieżonymi szczytami Sierra Nevada, wspaniałymi rezerwatami przyrody, rozległymi polami porośniętymi drzewami oliwnymi i winnicami. To właśnie w tym regionie znajdują się tak niezwykle budowle jak Alhambra w Granadzie, Wielki Meczet w Kordobie czy Katedra w Sewilli z La Giraldą. Andaluzja żyje w gorącym rytmie flamenco i korridy. W przyjaznej i radosnej atmosferze miast i miasteczek można poznać nocne życie, a także posmakować wyśmienitych potraw oraz aromatycznych win.

